

SATHY Uutiset

SATHY Uutiset on SATHY:n virallinen äänitorvi.

1996 numero 2/96

Lehden lukijalle

Kädessäsi on SATHY Uutiset 2/96, joka itseasiassa on ensimmäinen kunnan lehdentapainen SATHY:n tiedote. Todennäköisin syy, että luet parhaillaan SATHY Uutisia on se, että olet SATHY:n postituslistalla. Postituslistalle joutuu tai pääsee joko pyytämällä tai osoittamalla tarpeeksi kiinnostusta SATHY:n toimintaan (tai koirarotuja kohtaan) - kolmas mahdollisuus on se, että joku on ilmoittanut Sinut listalle. Listalta pääsee pois pelkällä puhelinsoitolla tai faksilla SATHY:n sihteerielle.

Tämäkertaisen SATHY Uutiset -lehden mukana on jaettu SATHY yhdistys -esite, josta olemme syystäkin ylpeitä. Koska yhdistyksemme toiminta on räjähdysmäisessä kasvussa ovat jopa esitteemme usein ajastaan jäljessä. Yhdistysesite on kuitenkin saavuttanut melko lopullisen muotonsa... Jos Sinä tarvitset näitä esitteitä tai tiedät jonkun joka voisi olla kiinnostunut, ota epäroimättä yhteyttä SATHY:yn, tarkoitus on tehdä SATHY tunnetummaksi.

Muita SATHY:n esitteitä ovat rotukohtaiset esitteet, näitä ovat:

- amerikanbulldog-esite
- amerikankääpiöterrieri-esite
- amerikanpitbullterrieri-esite

Tulossa on myös muita tiedotteita, mm. fakta-vihko joka sisältää riihikuivaa tilastoa maailman eri koirarotujen väitetyistä ominaisuuksista. Samaten SATHY yhdistys -esite tulee ilmestymään englanninkielisenä. Ja kuten monet toimin-taamme paremmin tuntevat tietävät, niin SATHY:lta saa eri pyynnöstä arkistomateriaalia joka koskee amerikanpitbullterrieriä ja mediaa, videoita, ynnä paljon muuta.

Internet kotisivut

Kuten ajan henkeen kuuluu, niin myös SATHY:lla on omat internet kotisivut. Kotisivuilta löytyvät linkit

maailmalle kuten APBT FAQ:iin, AB Outpostiin ja jopa Suomen Kennelliitto r.y.:een. Mitäs luulette, löytyykö Suomen Kennelliitto r.y.:stä linkki SATHY:n sivuille?

Kotisivuilta löytyvät perustiedot AB, AKT ja APBT -roduista, muutama sana yhdistyksestä, mukavia kuvia, sekä uutuutena uutis-sivut. Uutis-sivuilta löytyy maininta ajankohtaisimmista SATHY:n tempauksista.

Internet ei kuitenkaan tule (nykyisten suunnitelmien mukaan) muodostamaan keskeisintä osaa yhdistyksen toiminnasta. Internetillä tavoitetaan kyllä tietyn osan ihmisistä, toisaalta ei kaikkia. Yritämmekin kotisivujen avulla saada ihmiset ottamaan yhteyden SATHY:yn - ja tähän toimii. Voit olla yksi monista joka on ottanut meihin yhteyttä kotisivujen kautta.

Nyt tiedät mistä julkaisusta on kyse - SATHY:n äänitorvesta. Mikä parasta, niin SATHY Uutiset -lehti ei ole kovin nirso materiaalin suhteen. Tämä tarkoittaa sitä, että toimitus odottaa juuri Sinun lähettävän materiaalia seuraavaa numeroa varten. Voit lähettää paperikuvia, skannattuja kuvia korpulla tai saikkarilla, tekstejä paperilla, faksilla, modeemilla - melkein mikä tahansa käy. Jos Sinulla on vähänkin hauskaa tai vakavaa asiaa niin ota yhteys.

Toimitus.

Rico viisivuotias amerikanpitbullterrieri-uros Forssasta lähettää terveisiä SATHY Uutiset -lehden lukijoille.

Jälleen yksi pitbull lisää

SATHY:n eräs perustehtävistä on yhdistää suomalaisia amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajia. Forssasta löytyi amerikanpitbullterrieri-uros Rico. Koiran omistaja kertoo Ricon tulleen Floridasta. Rico on kova liikkumaan ja mahdollottoman kiltti. Painoa vonkaleelle on kertynyt n. 30 kg, säkäkorkeus on 58 cm ja rinnanympärys 73 cm. Väriltään Rico on chokolate red/red.

Uusi SATHY-rotu, AKT

SATHY on laajentunut, ainakin mitä tulee koirarotuihin. Uusin rotu on amerikankääpiöterrieri, joita Suomessa lienee ainakin kymmenkunta. Amerikankääpiöterrieri (AKT) voidaan helposti sotkea ulkonäön perusteella vaikkapa jackrussellinterrieriin, ainakin sellaisen henkilön toimesta jolle nämä rodut ovat vähemmän tuttuja.

AKT:n omistajille saattaa olla tuttu sama ilmiö kuin AB:n tai APBT:n omistajille, eli kun koira viedään eläinlääkäriin, niin papereissa lukee "monirotuinen" tai satunnainen vastaantulija kommentoi "...niin, tähän ei ole mikään virallinen rotu?". Jo tämä riittää hyväksi syyksi tulla mukaan SATHY:yn. SATHY toivottaakin AKT:n tervetulleeksi AB:n ja APBT:n seuraan. Ohessa muutama

juttu uudesta rodusta, jutut on kirjoittanut SATHY:n AKT asiantuntija. Suomessa on monta muuta-kin SATHY-rotua, joitakin kyselyjä on tullut koskien Pohjoisamerikanpaimenkoiraa. SATHY:lla on kyllä tiedossa muutama kasvattaja yhdysvalloissa, mutta tällä hetkellä puuttuu kontakti suomalaisiin rodun omistajiin, ehkä kuulemme heistä lähiaikoina.

Amerikankääpiöterrieri

Seuraavana SATHY:n AKT asiantuntijan laatima Amerikankääpiöterrierin rotuesittely:

Nimet:

amerikankääpiöterrieri eli toy fox terrier eli amertoy eli kääpiökettuterrieri (lyhenteet: AKT(FIN) tai TFT(USA))

Lempinimi: minifoxie (esim. Australiassa)

AKT esiintyy ainakin seuraavissa suomenkielisissä koirakirjoissa:

-MAAILMAN KOIRAT Valokuvat: Åke Wintzell, Teksti: Bo Bengtson ja Ivan Svedrup (nimellä: Amerikankääpiöterrieri, kuva: AKT-pentueesta)

-MAAILMAN KOIRA-ATLAS Tekijat: Wilcox ja Walkowicz (nimellä: Kääpiökettuterrieri, kuva seisovasta AKT:sta)

-KOKO MAAILMAN KOIRAT Tekija David Alderton (nimellä: kääpiökettuterrieri, kuva seisovasta AKT:sta ja AKT:n päästä)- Tammen: KOIRARODUT (nimellä: kääpiökettuterrieri, kuva seisovasta AKT:sta)- Tammen: SUURI KOIRAKIRJA osa3 (nimellä: kääpiökettuterrieri ei kuvaa)

Kotimaa: U.S.A.

Alkuperä ja rekisteröinti: Alkuperästä on erilaisia tietoja: Väitetään, että AKT polveutuu suoraan englantilaisesta kettuterrieristä, jonka pentueissa syntyy aina silloin tällöin kääpiökokoisia pentuja, ja jonka kokoa on USA:ssa pienennetty määrätietoisella jalostuksella AKT-rodun kehittämiseksi. Kerrotaan, että jo 1870-luvulla kettuterriereissä on koossa ollut huomattavaa vaihtelua. Vaikka AKC tunnusti vain normaalin koon, UKC rekisteröi molemmat koot kettuterrierinä vuoteen 1936, josta lähtien rotu jaettiin UKC:ssa kahteen muunnokseen. Kääpiömuunnos ei ole esim. FCI:n tunnustama, jonka vuoksi sitä ei rekisteröidä Suomessa, vaikka rotu on esim. USA:ssa laajalti tunnettu, suosittu näyttely-, agility-, ja TOKO-rotu. Toisissa tietolähteissä AKT:n alkuperästä sensijaan kerrotaan, että AKT polveutuu pääasiassa kettuterrieristä, minkä lisäksi siinä on aineksia sekalaisista

kääpiökoiraroduista. Kerrotaan, että AKT:n jalostuksessa olisi käytetty mm. risteytystä englanninkääpiöterrierin ja chihuahuan kanssa. Etenkin USA:ssa rotua kasvatetaan vuosittain tuhansia. Rekisteröinti: UKC. Rodulla on USA:ssa useita rotujärjestöjä mm. eri osavaltioissa.

Kenneljärjestöt

AKC = American Kennel Club. UKC = United Kennel Club. Kummatkin ovat suuria Amerikkalaisia kenneljärjestöjä, jotka rekisteröivät pentuja, järjestävät näyttelyitä, kokeita yms. Vain UKC rekisteröi AKT:ta. FCI sensijaan on Federation Cynologique Internationale; Eurooppalainen suuri kenneljärjestö, jonka alaisuuteen mm. SKL eli Suomen Kennelliitto kuuluu. FCI ja SKL eivät rekisteröi AKT:ta.

AKT:n alkuperäiskäyttötarkoitus on ollut mm. rottien ja muiden pienjersijöiden ja tuholaisten metsästyksessä maataloilla. On muistettava, että entisaikoina tuholaisten hävitys oli aivan toista kuin nykyään. Kyse ei ollut muutamasta hiirestä jotka pyörivät pirtin nurkissa, vaan taistelua elämästä. Vilja- ja muita varastoja oli suojeltava. Niin-pa ikänsä hemmoteltuna sylkoina elänyt lemmikki-AKT voi osoittautua tilaisuuden tullen lahjakkaaksi työkoiraksi. Nykyään AKT toimii työkäytössä mm. vammaisten apukoirana eri puolilla maailmaa, mm. kuurojen "korvina" ja huomion kiinnittäjänä, avun hakijana ja esineiden, kuten esim. kynien tai kenkien noutajana. Pyörätuoliin sidotulle omistajalle koira merkitsee lisääntyntä itsenäisyyttä, vaatiensa vain vähän turkinhoitoa tai pakollista liikuntaa, sillä AKT hankkii itselleen liikuntaa myös sisäoloissa. Lenkkikaverina AKT on silti väsymätön ja yllättävän säänkestävä tarvitsematta talvella takkia. AKT:n kanssa voi harrastaa myös Agility:a ja TOKO:a (tottelevaisuuskoulutusta). AKT:n voi kouluttaa myös

Amerikankääpiöterrieri on paitsi hyvä lemmikki niin myös terhakka terrieri

vaikkapa rauniokoiraksi, etsimään sortuneisiin rakennuksiin hautautuneita ihmisiä.

Rotokuvaus

AKT:lla on kaikki terrierin toivotut ominaisuudet pienessä pakkauksessa. AKT:n jalostustausta on aina pyritty säilyttämään mahdollisimman terveenä. Monet muistavat näitä koiria olleen aina maataloilla. Sileäkarvaiseen kettuterrieriin verrattuna AKT on luustoltaan huomattavasti hennompi, seurakoira-maisempi, kuono on kapeampi, otsapenger selvempi ja korvat ovat normaalisti pystyt (elleivät ne ole liian suuret, jolloin on todennäköistä, että ne taivuttavat puolestaväliltään helposti, esim. kastumisen tai korvatulehduksen seurauksena-usein pennuilla on luppakorvat.) AKT:n häntä on alas kiinnittynyt, koira kantaa sen pystyssä ollessaan innostunut, ja USA:ssa se tyypitetään lyhyeksi. Luonteeltaan AKT on iloinen, lapsirakas leikkisä, tottelevainen, uskollinen, helposti koulutettava ja normaalia kettuterrieriä rauhallisempi, pehmeämpi ja seurakoira-maisempi. Luonteeltaan valpas ja utelias AKT on kotikoirana mitä miellyttävempi. Se on pienestä koostaan huolimatta myös hyvä rottakoira ja vahti (hälyyttäjä-

vaikka vieraan on vaikea äänen perusteella arvata, että vahtina on näin pieni koira.) Ääni ei ole kimakka, eikä AKT tyypillisesti ole räksyt-täjä. AKT; pieni, vilkas, korkeajalkainen kääpiökoira.

AKT mitat

säkäkorkeudeltaan noin 25cm, mutta mitään maksimikorkeutta ei anneta. Toivottu paino vaihtelee 2:sta 4:ään kiloon. Rodussa tavataan myös pienempiä yksilöitä. Väriältään AKT voi olla valkoinen mustin ja ruskein merkein (white and tricolour), valkoinen mustin merkein (black and white), tai valkoinen suklaan ja ruskean värin merkein (white and chocolate and tan). Tumma pigmentti silmissä ja kirsussa toivottava. AKT:lla on usein valkea piirto naamassa. Korvat sijaitsevat melko lähekkäin. Eturaajat ovat suorat ja kevytluiset. Runko on neliömäinen. Kämpälät ovat tiiviit ja soikeat. Karvapeite on erittäin helppohoitoinen. Karva lyhyttä, tiheää ja säänkestävää. Tämä kääpiökokoinen terrieri viihtyy hyvin kaupungistuneessakin yhteiskunnassa käyttööminaisuuksistaan huolimatta. Luonteeltaan erittäin omistajaansa kiintyvä, ei karkaile.

TYÖKOIRAT SUOMESSA (osa 1)

Poliisilla, tullilla, armeijalla ja rajavartiostolla on käytössä koiria mitä erilaisimpiin tehtäviin. SATHY:n pj, Sami Makkonen on työkoira-asiantuntija jos kukaan. Lehdessä alkaa nyt kolmiosainen sarja työkoirien asemasta Suomessa.

Työkoirien käyttöominaisuudet ovat rajattomat. Koirat voivat haistaa malmia monen metrin syvyydestä, homevaurioita talosta ja

hauska tehtävä niin kouluttajalle kuin koirallekin jos vaikka saapuvana henkilönä käytetään koiran hyvää tuttavaa tai omistajaa.

lankaa ja kun koira kävelee lankaa päin panokset räjähtävät, siten koira oppii pikkuhiljaa varomaan lankaa ja silloin se opetetaan ilmaisemaan lanka menemällä maahan langan eteen.

Räjähdekoirat

Myös niinsanottuja räjähdekoiria käytetään armeijassa, koirat opetetaan tuntemaan erilaisten räjähdysaineiden hajut joita käytetään pommeissa ja miinoissa. Maastossa koira opetetaan etsimään näitä räjähteitä maasta ja ilmaiseamalla ne myös maahan menemällä, päinvastoin kuin tulli- ja poliisikoirat yleensä ilmaisevat huume- ja kätöjen sijainnin kaapimalla sitä kohtaa missä huumeet ovat, koska koirat opetetaan tehtävään leikin varjolla. Räjähdekoira ei saa kaapia kohtaa jossa miina on, koska silloinhan se voi räjähtää. Sotakoiran erikoiskou-

Jääkäri Makkosen koulutuskoira Simba.

luoksetulo, esineen noutaminen tasamaalta, esteen yli hyppääminen ja noutaminen sekä irtaantuminen ja maahanmeno/paikalla olo. Rajavartioston koirat ovat hyvin samankaltaisissa tehtävissä kuin armeijan koirat, poliisi- ja tullikoirat taas tekevät hyvin paljon samanlaisia tehtäviä keskenään, mutta eroavat jonkin verran rajavartioston ja armeijan koirista.

Muut työkoirat

Työkoiriin luetaan myös opaskoirat ja kaikenlaiset harrastuskoirat joita käytetään senkaltaisissa tehtävissä jotka ovat ihmiselle avuksi, niitä on niin tuhattomien paljon että en rupea niitä edes tässä luettelemaan.

Sotakoiraosaston toimisto Niinisalon varuskunnassa.

hukkuneita ihmisiä hyvinkin syvältä vedestä - ja tässä oli vasta mainittu muutamia esimerkkejä.

Suomen armeija

Suomen armeijassa sotakoiria käytetään useissa erilaisissa tehtävissä esimerkiksi partiokoiran erikoiskoulutukseen kuuluu: toiminta tunnustelijana, henkilön tai osaston ilmaisu ja miinan laukaisulangan ilmaisu. Partiokoiralle asetettavat vaatimukset ovat hyvä ilmavainu, pitkäjänteisyys, kestävyys ja se että koira osaa olla tarvittaessa myös hiljaa. Kuulovartiointi on tehtävä jota ei tarvitse normaalissa jokapäiväisessä elämässä, mutta sotakoiralle se on yksi niistä tärkeistä tehtävistä joita koiralle opetetaan. Kuulovartiointissa sotakoiran tehtävä on ilmaista lähestyvät viholliset ja mistä suunnasta he ovat tulossa. Kun koira havaitsee vihollisen se menee maahan ja ilmoittaa tulosuunnan kääntämällä päänsä vihollisen suuntaan. Koira ei saa haukkua eikä muutenkaan äännellä koska se voi paljastaa oman joukko-osastonsa olinpaikan. Parhaat sotakoirat havaitsevat vihollisen tulon jopa yli kilometrin päästä. Tehtävä on erittäin hankala opettaa koiralle, mutta se on myös

Ansangan ilmaisu on myös yksi niistä tehtävistä joita ei siviilissä tarvita. Siinä koiran on ilmoitettava ansalangan paikka ennenkuin joukko-osasto törmää siihen. Ansalanka on kahden puun välille pingotettu lanka jonka

Yksi sotakoiraosaston neljästä koiratarhasta Yhteensä näissä tarhoissa oli parhaimmillaan n. 70 - 80 saksanpaimenkoiraa. Kuvassa myös SATHY:n pj sotakoiralla höystettynä.

kummassakin päässä on hyvin voimakkaat räjähdyspanokset ja kun lanka liikkuu se laukaisee panokset. Opetus tapahtuu virittämällä kahden puun väliin lanka joiden kummassakin tai vain toisessa päässä on pienet paukkupanokset. Koiran kanssa lähdetään etsimään

lutustehtäviin kuuluvat myös monet muut tehtävät kuten vartiointi, suojeleminen, jäljestys, viesti ja yms. tehtävät. Perustotelevaisuusliikkeet joita koirille opetetaan ovat: seuraaminen kytkettynä ja vapaana johon liitetään myös laukauspelote, liikkeestä istuminen, maahanmeno ja

Hyvää kesää kaikille koiraharrastajille toivotta Suomen Sotakoiraosaston entinen jääkäri ja

SATHY:n pj. Sami Makkonen

Miten tutustuin AKT-rotuun

Australiassa asuessani huomasi haluavani koiran, joka voi seurata minua lähes rajoituksetta minne menenkin, jonkun vähän isomman, rodun joka on terverakenteinen, säänkestävä, heppohoitoinen, tottelevainen ilman monimutkaista tottelevaisuuskoulutusta (jonka silti voi halutessaan kouluttaa niin pitkälle, kuin aikaa ja resursseja riittää - minulla tuntuu olevan ikuinen aikapula). Halusin koiran, joka on iloinen ja fiksu luonteeltaan (lukee omistajansa ajatuksia), pärjää lasten kanssa, on silti tarpeeksi pienikokoinen pieniin tiloihini ja helppo kuljettaa mukanaan, tulee toimeen vaikeuksista isojenkin koirien seurassa, eikä tuo kurakelillä lokaa sisälle. Halusin myös seurakoiran, joka silti ei olisi sohvalla löhöävä lössö tai hölmö Osku-koira, jota Karvinen-kissa pompottaa mielensä mukaan, koiran vain lähettäessä typerän näköisenä. En myöskään halunnut metsästyskoiraa, jolle minulla ei olisi käyttöä. Olen aina pitänyt terriereistä niiden älykkyyden, terverakenteisuuden ja uskollisen työkoiramaisuuden vuoksi. Terriereillä on myös usein terve itseluottamus.

Koiran etsintä

Keskustelin Australiassa usein erään eläinkauppiaan kanssa, joka sanoi minulle tietävänsä, mitä koirarotua etsin. Asuin silloin New South Walesissa, Bondissa, joka on yksi Sydneyn esikaupunkialueista. Hän ei vaan sillä hetkellä tiennyt ketään, jolta voisin ostaa tällaisen minifoxien, kuten hän niitä nimitti, aussityyliin. Soitin seuraavana päivänä paikalliseen kennelliittoon, mutta sieltä tylästi ilmoitettiin, etteivät he tiedä mitään näistä koirista, miksi en haluaisi vaikkapa sileäkarvaista kettuterrieriä... Sitten metsästin AKT:ita Sydney Morning Heraldin eläinpalstalta, jossa muistini mukaan olin joskus nähnyt minifoxie-ilmoituksen. Tietenkään juuri silloin kukaan ei halunnut myydä niitä. Seuraavaksi soittelin kymmeniä Sydneyn ja ympäristön eläinkauppoja läpi kysellen niistä

SATHY: uuden AKT asiantuntijan kertomus siitä miten hän tutustui amerikankääpiöterrieriin - tuohon kotiemme veikeään veijariin. Mitä enempi tutustuu erilaisiin koiriin, sitä varmempi mielikuva omasta unelmien koirasta syntyy.

haluamaani rotua, ja vihdoin tärppäsi. Penrithissa, noin 80 km Sydneystä sisämaahan päin, oli yksi eläinkauppa, joka lupasi yrittää hankkia minulle AKT-pariskunnan.

kirppuja ja matoja. Kirppujen ohella leviävät lapamadot ja muitakin matoja esiintyy runsaasti. Niinpä aina ensi töikseni pesen koiran kirppushampoolla (päästä

sydänkohtaukseen noin parin vuoden päästä tartunnan saamisesta.

Lääkitys

Sydänmadon poikasiin tehoavaa Ivermektiini-lääkitystä ei voi antaa collieroduille. Sydänmatolääke on annettava koiralle saannollisesti tartunnan välttämiseksi. Rokotukset otan 3:n 4:jan ja 5:den kk:n koirille. Ensin 3-kuisena 4-rokote, joka on kennelyskää, penikkatautia, parvovirusta ja maksatulehdusta vastaan, ja samalla kertaa leptospiroosi-rokote (leptospiroosi on myös ihmiselle hengenvaarallinen ja koira on ihmisen tärkein tartuntalähde, tätä tautia esiintyy mm. Pietarissa, Venäjällä). Nelikuiselle koiralle samat kuin kolmikuiselle, tehosteeksi, sekä raivotautirokote ja 5-kuiselle penikkatautitehoste. Seuraava rokote tulee yleensä sitten vuoden päästä 4-kuisena annettuna ja on samanlainen kuin 4:n kk:n ikäisen rokotteen.

Rahti Suomeen

AKT:ni tulivat Suomeen ennen minua, koska lennolla, jolla itse menin, ei olisi voinut kuljettaa koiria rahtitilan puutteellisuuden vuoksi. Matka Australiasta kesti noin 30 tuntia, ja maksoi mansikoita. Valitsin koirilleni lennon Englannin kautta, koska ne ruokittiin, ulkoilutettiin ja häkit siivottiin Englannissa, karanteenitiloissa. Koirien kuljetushäkeissä oli peti, ruokaa, leluja ja vesikuppi, jossa oli glukosijääpala. Suomessa koiriani oli Helsingissä vastassa erään suuren kennelin omistaja, joka vei koirat kenneliinsa hoitoon siksi aikaa, että ehdin itse Suomessa laittamaan koirille tilat kuntoon, asuttuani ulkomailla. Onnettomuudekseni tässä isossa kennelissä riehui sitkeä parvoviruspidemia, jolle menetin myös foxiepariskuntani kyynelten täyttä-

Malliesimerkki amerikankääpiöterrieristä

Hän ei tivaamisestani huolimatta suostunut antamaan kasvattajan osoitetta, jotta olisin voinut ostaa koirat suoraan kennelistä, mikä kyllä harmitti todella. Kerroin kuitenkin haluavani jalostuskoiria, ja liike lupasi järjestää asian. Vihdoin tuli päivä, kun hain vauvelit paikallisjunalla kotiin. Poikkesin matkalla eläinlääkärin luona, ja koirat madotettiin ja rokotettiin. Australiassa oloaikaani oli jäljellä noin pari kuukautta joten ehdin rokottaa koirat kolmoisrokotteella toisenkin kerran ja raivotautirokotteella kerran ennen Suomeen lähettämistä.

Kun Australiasta ostaa koiran, siinä on lähes poikkeuksetta

alkaen, muuten vikkelät loiset pakenevat pesuainetta silmien ja kuonon alueelle, jonne shampoota ei voi laittaa. Sitten taintuneet sätkysääret on nypittävä yksitellen turkista ja listittävä ne, etteivät ne hetken päästä toinnuttuaan pompi takaisin koiraan. Seuraavaksi on vuorossa vahvin mahdollinen matokuuri, (Suomessa Lopatol), sekä lääke sydänmatoa vastaan. N.S.W:ssa on tilastojen mukaan joka 5:nnellä koiralla sydänmato, joka aikuiseksi kasvettuaan on lähes mahdoton hävittää isäntäeläimestään, tappamatta myös eläintä, jonka sydämeen mato on muuttanut. Se tarttuu (myös ihmisiin, joskin harvoin) hyttysten välityksellä ja tappaa uhrinsa

män, epätoivoisen taistelun jälkeen. Rokotuksistaan, ja eläinlääkärin antamasta tehohoidosta huolimatta koirani menehtyivät tähän hirvittävään veriripuliin. Tämän tapauksen jälkeen rokotutin kaikki koirat elävällä parvorokotteella, ja desinfioin kaikki tilat, joissa koirani olivat oleskelleet, ja pääsin kuin pääsinkin epidemiasta. Tuosta tapauksesta on nyt kulunut jo useita vuosia, eikä sen jälkeen ole esiintynyt yhtään parvotapausta kennelissäni.

Uusi etsintä

Sydämeni olivat kuitenkin täydellisesti jo valloittaneet nuo pikkuveijarit, ja murheen keskellä toivoa antoi ajatus uusista pennuista. Saadessani vielä kerran lahtea kuukaudeksi Australiaan aloin heti pommittaa Penrithilaista eläinkauppaa,

pennun. Lopulta, vain viikkoa ennen Suomeen paluutani,

kuva: M. Lehtonen

kauppias ilmoitti vihdoinkin saaneensa AKT-kasvattajan puhuttua yli myymään itselleen siitosnartuksi jättäneensä pennun minulle. Riemuissani varasin matkat

vastassa hyvät tuttavani, joilla itsellään oli vain muutama

syntynyt pentu oli niin suuri, että minun täytyi hiukan avustaa sen syntymistä vetämällä sitä varovasti jo sinertävistä (alkava hapenpuute) pikku jaloista. Tällöin Rosita puri minua kateen luullen minun kiusaavan häntä. Se onkin ainoa kerta kun omat koirani ovat minua purreet, lukuunottamatta erästä tiibetin-spanielia, muut hoitotoimenpiteet ja rokotukset ovat aina sujuneet kuin lastenleikkiä. Vaikka toisaalta täytyy huomauttaa, että ymmärrän narttua todella hyvin, sillä oma poikani täytti juuri neljä kuukautta, ja jos kättilön kasi olisi hänen syntyessään ollut hampaitteni ulottuvissa, sitä koristaisivat kauniit hampaanjälkeni... eikä minullakaan ole tapana purra ihmisiä.

Kaikille urospennuille laskeutuivat kummatkin kivekset (yhdelle vasta 7:n kk:n ikäisenä, mikä on suht. tavallista kääpiökoirilla). Rakenteet ovat terveitä ja purennat täydelliset. Maitohampaita ei keltään tarvinnut vedättää rautahampaiden tieltä eläinlääkärillä pois, kuten monilla kääpiökoirilla usein täytyy. Kylämme lapset kävivät jo kaksiviikkoisesta alkaen totuttamassa suosikkikoiriensa muihinkin ihmisiin, kuin vain meihin kotiväkeen. Muuten täällä maalla olisikin vaikeaa sosiaalistaa pentuja, kun täällä on niin hiljaista ja rauhallista.

Amerikankääpiöterriereihini olen ollut todella tyytyväinen, ne ovat juuri minun etsimiäni koiria; isoja koiria pienessä pakkauksessa!

koira. Tällä kertaa kaikki sujui ongelmitta, ja AKT:t olivat muuttaneet Australian alkavasta kesästä Suomen joulukuusiin paukkupakkasiin. Ne sopeutuivat niin hyvin talveen, että kasvattivat jopa paksun ja pehmeän talviturkinkin.

Uudet pennut

Uros on väriltään tricolour ja narttu mustavalkoinen, (päävärinä kummallakin valkoinen). Hännet on tyypistetty lyhyiksi. Ensimmäinen AKT-pentue syntyi keväällä -95, ja siinä oli yksi narttupentue, joka oli ilmety äitinsä ja kolme urospentua, joista kaksi oli isänsä värisiä (paitsi, ettei niillä ollut täpliä selässään), ja yksi äitinsä värinen (paitsi, että sillä oli kasvoissa toispuoleinen kuvio). Hännet olivat kauniit pitkät ja suorat. Niitä en antanut tyypistä, vaikka se silloin oli vielä yleinen tapa, toisin kuin nykyään, kun tyypistus on lailla kielletty. Ensimmäisenä

kuva: M. Lehtonen

ja kauppias ilmoittikin pian saavansa urosfoxien minulle. Sanoin, että haluan välttämättä myös narttu-

Petcarriers-yhtiöstä, hyväksihavaitun Englannin karanteenitilojen kautta Suomeen. Tällä kertaa koiriani oli

Amerikankääpiöterrierin pentuja tulossa!

Manolito

Nyt niitä on jälleen saatavana, tulossa on pentue terhakoita amerikankääpiöterriereitä terveistä eläinlääkärillä (mm. polvitarkastettuja) tarkastetuista vanhemmista.

Rosita

Pennut syntyvät kesäkuun loppupuolella ja ovat siten luovutusikäisiä elokuun lopulla. Jos olet kiinnostunut tai haluat kysyä jotakin saat lisätietoja SATHY:sta.

Jippo

Maahan käsky

Heti käskyn annettuasi, paina hihnaa jalallasi maahan tasaisella liikkeellä siten, että koira joutuu menemään maahan.

Tarvitset koiran, hihnan, panna ja sopivan rauhallisen tilan jossa ei ole häiriötekijöitä. Komenna (tai aseta) koirasi istumaan vasemmalle puolellesi. Ota hihnasta kiinni oikealla kädellä siten, että voit painaa vasemmalla jalallasi hihnan maahan.

Pida hihnaa kireähkönä ja komenna selkeällä ja kuuluvalla äänellä - maahan. Yritä ettet liikaa käytä äänensävyjä tai eleitä, tarkoitus on saada koirasi tottelemaan tiettyä käskyä. Heti käskyn annettuasi, paina hihnaa jalallasi maahan tasaisella liikkeellä siten, että koira joutuu menemään maahan. Älä polkaise riuhtaisemalla.

Pida jalkaa hihnan päällä ja kehu koiraa suusanallisesti, ja riittävän paljon. Kun koira on selvästi asettautunut maahan, voit nostaa jalkasi pois hihnalta. Anna koiralle vapaa-käsky.

Toista harjoitusta kymmenkunta kertaa ja pida riittävä väli komentojen välillä. Muista myös säilyttää käskyjen kuuluvuus ja selkeys, sekä ajoitus. Älä myöskään unohda riittäviä kehuja.

Muista, että koulutus lopetetaan vasta sitten kun koira ymmärtää käskyn. Jos lopetat aiemmin, koira ei ole oppinut mitään, koska se ei ole vielä ymmärtänyt käskyä.

Allergia nykypäivän riesa!

Tänapäivänä koirilla on yhä enemmän kaikenlaisia allergioita, ihosairauksia ja muita sairauksia kuin ennen. Mistä tämä sitten johtuu? Joidenkin mielestä kasvattajien ajattelemattomuus sairauksia kohtaan on mennyt liian pitkälle. Onneksi Suomesta löytyy kuitenkin paljon vastuuntuntoisiamkin kasvattajia.

Useat kasvattajat ajattelevat onneksi koiran parasta, mutta kuitenkin liian paljon ulkonäöllisiä ominaisuuksia kuin esim. terveyttä, luonnetta ja työominaisuuksia. Johtuuko se sitten siitä, että on helpompi saada kennel tai oma koira kuuluisaksi viemällä koira näyttelyyn, istuskella siellä ja välillä käydä näyttämässä koiraa tuomarille. Kun taas käyttökoiran kanssa täytyy tehdä työtä, että koira saa kuuluisaksi.

Ovatko ihmiset niin laiskoja että kaikki tehdään helpoimman kautta, ajattelematta koiran parasta sekä sitä, että koira on alunperin luotu ihmisen avuksi eikä koristeeksi. Onhan se kiva kun koira on komea ja hienon näköinen, mutta ei jalostaminen saisi mennä niin pitkälle että se haittaa koiran omaa elämää

ja terveyttä. On helpompaa kasvattaa kauniita koiria kuin terveitä, otetaan vain kaksi näyttelyn kauneinta koiraa ja risteytetään ne keskenään niin johan pitäisi tulla komeita jälkeläisiä, mutta taaskaan ei ajatella mitä sairauksia siitä voi seurata. Jalostus ei ole mitään helppoa hommaa.

Liian helppoa?

Monien mielestä tänä päivänä saa liian helposti kennelimen jotta voi sitten ruveta "jalostamaan" koiria, vaikka usein ei edes eroteta jalostusta kasvatuksesta. Kaikenlaiset helppoheikit jotka eivät tiedä jalostuksesta yhtään mitään ostavat vain nartun ja anovat kennelimen - etsivät komean uroksen ja taas tuli lisää kauniita pieniä koiranpentuja. Tätä kaikkea tehdään myös liian paljon rahan takia. Useat aloittelevat kasvattajat luulevat jalostuksen olevan oikea rahasampo, mutta pettyvät jo ensimmäisen pentueen jälkeen, mutta silloin on jo liian myöhäistä - monta sairasta koiranpentua on tullut jälleen maailmaan. Todellisten kasvattajien työtä ei pidä väheksyä, koska se ei ole helppoa työtä. On ajateltava koiran terveyttä, luonnetta ja myös ulkonäköä, mutta ulkonäkö ei saa olla etusijalla koiran jalosta-

misessa. Monet uudet pennun ostajat näkevät vain pentujen toisen vanhemman - useimmiten nartun - uroksesta he näkevät jokusen valokuvan. Myöskään ei muisteta kysyä perinnöllisiä sairauksia joita pennun vanhemmilla ehkä on. Saatikka sitten se, että otettaisiin selville kyseisen koirarodun eri sukulinjojen ominaisuuksista.

Kaikki uudet koiranpennun ostajat, muistakaa kysyä kaikki mahdolliset sairaudet ja ominaisuudet joita vanhemmilla ja myös isovanhemmilla ilmenee. Vastuuntuntoisen kasvattajan kuuluu kertoa kaikki sairaudet ja ongelmat joita voi koiralle ilmetä koiran vanhetessa. Kannattaa myös pyytää kaikki todistukset siitä että koirat ovat myös terveitä, sitä ei kannata yhtään hävetä pyytää koska on parempi katsoa kuin katua. Jutun yhteydessä näet erään koiran eläinlääkärin allergiapaperit josta ilmenee mille koira on allerginen. Positiivinen tarkoittaa mille koira on allerginen, rajatapaus aineet eivät ole suositeltavia ja negatiiviset ovat koiralle harmittomia, mutta kuten näet niitä ei tässä tapauksessa ole paljon.

SPECTRUM LABS, INC.		ALLERGIA-TESTI		ELÄINLABORATORIO VETLAB	
Positiiviset			kirppu	Negatiiviset	
naudanliha	koiranheinä		villa	kaniini	
kana	nurminata		puuvilla	riisi	
sianliha	ruis		kapokki	kaura	
hirvenliha	raiheinä		juutti/sisalhamppu	herne	
muna	niittynurmikka		tupakansavu	tuoksusimake	
maito	rönsyröllä		hevosen epiteeli	piharatamo	
soija	suolaheinä		ihmisen epiteeli	päivänkakkara	
vehnä	jauhosavikka		kissan/koiran	höyhenet; ankka	
lammas	voikukka		epiteeli	hanhi, kana	
	kultapiisku			orvokinjuuri	
	pujo		Rajatapaukset	orlon/nailon/visko	
	leppä		maissi	osi	
kalkkuna	pähkinäpensas		peruna	huonepöly/ sis.	
durra	koivu/paju		timotei	pölypunkit	
ohra	tammi		nokkonen		
hiiva	aspergillus		pyretriini		
merilevä	alternaria				
tomaatti	hormodendrum				
kala	penicillium				
porkkana	rhizopus				
ankka					

Best In Show III !

Napsu, kaksi ja puolivuotias amerikanpitbullterrieri uros valittiin kolmanneksi komeimmaksi koiraksi Suomen Basset r.y:n järjestämässä match show:ssa kesän alussa. Suuresta osanottajamäärästä Napsua paremmin sijoittuivat vain ensimmäiseksi tullut samojedi ja toiseksi valittu dobberi. Suuri kiitos tästä sijoituksesta kuuluu antaa (paitsi verrattomalle koiralle) niin myös koiraa esittäneelle Saralle.

Palkinnot olivat mahtavat, video/tv yhdistelmä,

kodinkoneita ja vaikka mitä. Napsun palkinto oli kasa hyvää koiranruokaa ja 500 markan lahjakortti. Tapah-tuma oli ylipäättään hyvin järjestetty - siitä kunniamaininta Suomen Basset r.y.:lle.

Sara ja koirat

Kuten sanottu, Napsun handlerina toimi Sara Hostikka, joka kolmentoista vuoden iästään huolimatta on hankkinut mahtavan kokemuksen koirien parissa. Itse Sara omistaa kaksi koiraa, jackrussellterrierin ja faaraokoiran. Omien koirien lisäksi hänellä riittää kiinnostusta myös muun rotuisille koirille. Napsua Sara on käyttänyt match showssa jo kerran aikaisemmin. Kesällä -95, Helsingin Pakilassa palkinnoksi tuli muutama kilo kuivalihaa.

Saran koiraharrastus ei ole pelkästään näyttelyihin osallistumista, vaan myös tokoa ja agilityä. Dixi-jackrusseliaan Sara on paitsi opettanut perustotele-vaaisuuteen, niin myös kouluttanut rauniokoiraksi.

Rahat uuteen faaraokoiransa

Sara hankki ulkoiluttamalla lähiseudun koiria.

Eri roduista...

Eri rotuiset koirat ovatkin tällä

chihuahuasta ja kultsista. Match showssa hän on käyttänyt jackrusselia, pitbullia, belgialaista ja vaikka mitä!

Sara ja Napsu mahtavaine palkintoineen. "Napsu menestyisi tavalla tulleet tutuiksi, aina näyttelyissä paljon paremmin, jos se lakkaisi hösläämästä", sanoo Sara haastattelun lopuksi.

Terve SATHY

Me tunnemme kaksi amerikankääpiöterrieriä. Koirien nimet ovat Manolito ja Rosita ja ne ovat lempikoiriamme. Ne ovat iloisia ihmisystävällisiä ja tulevat hyvin toimeen lasten kanssa. Ne jaksavat kävellä todella pitkiä matkoja, jonka

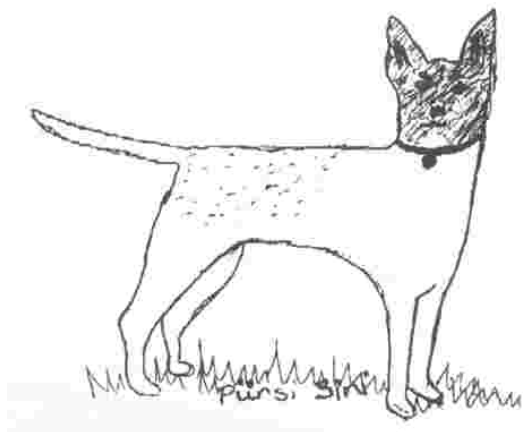
olemme huomanneet monta kertaa kävelylenkeillä. Käymme lähes joka päivä hoitamassa koiria. Aina kun Manolito ja Rosita huomaavat meidät, niin ne alkavat ulvoa, haukkua ja hyppiä ilosta, koska tietävät pääsevänsä

lenkille kanssamme. Laitamme koirat kiinni hihnaihin ja lähdemme agilitykentälle. Kun pääsemme sinne, alamme kouluttaa niitä. Se on kivaa kun Rosita ja Manolito ovat hyvin oppivaisia ja tottelevaisia. Noin yhden tai kahden tunnin päästä lähdemme takaisin. Me olemme ehkä hiukan väsähtäneitä, mutta koirat jaksavat vielä touhottaa. Kotimatalla meitä vastaan tulee suomenajokoiria. Manolito ja Rosita valpastuvat heti ja alkavat haukkua. Manolito ja Rosita eivät pelkää isojakaan koiria.

Kun pääsemme perille ruokimme koirat ja siivoamme koiratarhaa. Hommassa menee noin puoli tuntia. Sen jälkeen pajjailemme vielä Rositaa ja Manolittoa. Keskustelemme seuraavasta match show:sta, jonne voimme mennä niiden kanssa, Manolitolla on jo

match show -kokemusta. Sinin kanssa se on jo voittanut punaisia nauhoja ja lapsi ja koira -kilpailun. Manolito ja Rosita ovat osallistuneet

yleisön edessä ja he pääsivät myös TV:n kymppiuutisiin. Manolitolla ja Rositalla on ollut jo yksi pentue. Pentuja oli silloin neljä. Hauskaa

monenlaisiin toimintoihin, esim. Ruovedellä kesällä -95 järjestettyyn koiraparaatiin. Suomessa harvinainen rotu kiinnosti Noitakarjäreisöä, ja Siniä ja Manolittoa haastateltiin monituhatpäisen

kesän jatkoa kaikille lukijoille!

Terveisin Tiia ja Sini

Tässä kuvassa Sally poseeraa kahden uskollisen lemmikkinsä kera. Amerikanbulldogit ovat ainakin kuvan perusteella potrassa kunnossa.

Terveisiä Floridasta

Maapallo kutistuu, ainakin sen suhteen mitä tulee yhteydenpitoon rapakon taakse. Sally Saxton Floridasta lähettää terveiset kaikille SATHY:laisille.

Sallyn koirat ovat molemmat Kyle Symmesin kasvattamia. Ensin ostettu narttu osoittautui niin hyväksi koiraksi, että kolme vuotta myöhemmin Sally päätti ostaa yhden koiran lisää samalta kasvattajalta.

Sally on saanut molemmille amerikanbulldogillensa sekä tottelevaisuus-, että suojeluskoiraluokitukset. Vanhempi, narttu AB, loukkasi kuitenkin itsensä ja tämän seurauksena Sally ei käytä narttua vaativimmissa kokeissa. Uroskoira tosin pursuaa tarmoa vähintäänkin kahden koiran edestä, omistajan mukaan tämän toiminta muistuttaa lähinnä tavarajunaa...

Sallyn narttukoira.

Weight pulling

Weight pulling eli taakanveto on jatkuvasti suositaan kasvattava koiraurheilulaji Yhdysvalloissa, ja nyt sitä harrastetaan myös jonkin verran Euroopassa. Taakanveto sopii kaikille vahvoille koiraroduille, mutta suosituimmat rodut ovat amerikanpitbullterrieri ja amerikanbulldogi. Taakanvetokoiralta vaaditaan muutakin kuin pelkästään voimaa, koiralla on oltava erittäin hyvä kunto ja pitkäjännitteisyyttä sekä ennenkaikkea halu vetää.

Koulutuksessa on huomioitava se, että koiraa ei saa pakottaa vetämään vaan sen on vedettävä omasta tahdostaan - koiraa voi kylläkin kannustaa vetämään esimerkiksi houkuttelemalla sitä eteenpäin vaikkapa herkkupaloilla. Koulutusta ei myöskään saa aloittaa liian nuorena, hyvä ikä on noin 18 kuukautta, mutta jos koira on vielä kasvuiässä kannattaa odottaa vielä kunnes koira on kypsä. Koiralle täytyy hankkia ensin hyvä peruskunto vaikkapa käyttämällä sitä pienillä pyörälenkeillä.

Ennätyksiä tavoittelemaan

Paras tietämäni epävirallinen maailmanennätys keskisarjassa kuuluu amerikanpitbullterrieri nartulle nimeltä Annie, joka painoi 26,7 kg. Annie veti uskomattomat 957 kg. 4,5 metrin pituisen matkan. Painavimmissa sarjoissa koirat vetävät huomattavasti raskaampiakin taakkoja - viime vuonna

eräässä vetokilpailussa voittajakoira veti taakka jonka paino ylitti huimaavat 3 600 kg:a.

Taakanvedossa koiran on vedettävä valjaillaan rekeä 4,57 metrin matkan 60 sekunnin ajassa. Se koira voittaa joka vetää painavimman taakan. Koirat on jaettu eri painoluokkiin.

Hyvä harrastus

Taakanvedon suosion takana on paitsi hauska kilpailu, niin myöskin nykyajan trendi aktivoida oma lemmikki-koira. Ja mikä sen parempi aktivointi, kuin harrastus joka nostaa oman koiran kunnan huippu teräkkuntoon. Koira ja omistaja ovat taatusti tyytyväisiä.

Myös sinä voit aloittaa taakanvetoharrastuksen omalla amerikanbulldogillasi tai amerikanpitbullterrierilläsi. Se mitä tarvitset koiran lisäksi, on taakanvetovaljaat. Lisätietoja valjaista saat SATHY:stä, ADBA:n

APBT Gazette lehdestä, ABA:n AB Reviewista ja monesta muusta harrastajalehdestä.

Monet koirillaan taakanvetoa harrastavat ovat päätyneet koiriensä koulutuksessa seuraavanlaiseen harjoitukseen:

Harjoitusohjelma

Ennenkuin aloitat vetoharjoitukset verryttele koira käyttämällä se noin puoleentoista kilometrin kävelyllä. Pidä toisaalta myös huolta, että koira voi levätä tarpeeksi vetojen välillä. Älä lepuuta sitä kuitenkaan liikaa ettei koira kylmene. Vetomatka tulee olla vajaa viisi metriä ja aikaa vetoon on 90 sekuntia.

Rattaat: jyrkät puiset kärryt suunnilleen 1 metrin leveät ja 1,5 metriä pitkät. Kumipäällysteiset renkaat jotka ovat 15 senttiä halkaisijaltaan.

Muita tarvikkeita: Alustan tulee olla tasainen. Asfaltille on hyvä levittää matto, jonka tulisi olla noin 6-7 metriä pitkä ja sen verran leveä että rattaiden kummallekin puolelle jää riittävästi tilaa.

Vetovaljaat jotka ovat tarpeeksi kestävä.

Harjoituksen 1. päivä: Kahdeksan vetoa painolla jonka koira jaksaa vetää kahdeksan kertaa. Jokaisen

vedon välillä koiran on levättävä minuutti ja kolme minuuttia kahdeksan vedon jälkeen.

Kuusi vetoa jonka koira jaksaa vetää samoilla lepäämisillä kuin edellä mainitut.

Neljä vetoa taas raskaampina jotka koira jaksaa vetää samoilla lepäämisillä kuin yllä mainitut.

Kaksi vetoa niin paljolla painolla kuin koira jaksaa vetää.

2. päivä: LEPOA.

3. päivä: Toista samat kuviot kuin 1:nä päivänä.

4. päivä: LEPOA.

5. päivä: LEPOA.

6. päivä: Toista 1:sen päivän kuviot, mutta neljä minuuttia viimeisen kahden vedon sarjan jälkeen yksi vetoyritys käyttäen maksimi painoa. Joka toinen viikko jätä väliin kahdeksan vetoa ja siirry suoraan kuuteen vetoon, sitten neljään vetoon, sitten kahteen vetoon ja viimeiseksi yksi raskas veto.

7. päivä: LEPOA.

Tämän harjoituksen jälkeen koirasi on jo melkoinen taakanvetokonkari.

Koiran maine mediassa

Koirat ponnahtavat aina joskus lehtien otsikoihin. Joskus uutisen aiheena on kielteinen asia, aina kyseessä on kuitenkin vain väljästi jos ollenkaan tosiasioihin perustuva uutisointi.

Jostakin syystä koirien maineen puolustajat eivät myöskään toimi faktojen puitteissa - tuntuu siltä, että on helpompi yrittää suunnata yleisön huomio tiettyihin rotuihin, kuin ottaa asioista selvää. Eräs syy SATHY:n perustamiseen oli juuri tämä.

Koiraharrastus tuntuu olevan suositumpi kuin koskaan. Siitä huolimatta, tai juuri siitä johtuen, koirista yritetään revittää sensaatioutisia. Ja kun media oikein yrittää, niin tulostakin syntyy. Yleensä median riepotteluun joutuu samat koirarodut kuin ennenkin, ne rodut pelastuvat joilla on tarpeeksi vahvat rotujärjestöt. Erilaisilla rotukohtaisilla laeilla ja säädöksillä ei ole mitään tekemistä faktojen kanssa, kyseessä on enemmän poliittisesta äänten kalastamista (jos joku lukija epäilee tätä, ottakoon yhteyttä SATHY:yn josta saa taatusti riittävät todisteet asiasta).

Useimmiten lakisäädösten uhreiksi joutuvat vähemmän tunnetut rodut. 80 ja 90 -luvun taitteessa rotu oli amerikanpitbullterrieri. Sitä ennen vuorossa olivat mm. nykyään niin luttanut Bernhardilaiset, ja ennen Lassie-elokuvia arvaat varmasti mikä rotu...

Nyt vaikuttaa siltä, että maailmalla alkaa paljastua ettei amerikanpitbullterrieri olekaan se ainut hirviörotu, joten muiden koirarotujen omistajien on syytä olla varuillaan. Vai mitä sanotte seuraavista uunituo-reista uutisista jotka Endan-gered Breed Association USA:sta lähetti SATHY:lle, koskien tämän kevään lakeja ja

lakialoitteita:

Uusia lakeja

Massachusetts - erikoisvaatimuksia puhdasrotuisille dobbereille, rotikoille ja piteille, kuten kuonokoppapakko. Miten Sinä suhtaudut koirarotuun jolla on lain mukaan oltava kuonokoppa? Kuulostaako vaaralliselta koirarodulta? Mitä luulet tyhmän toimittajan ajattelevan siitä?

Iowa - rotukohtainen laki, joka koskee puhdasrotuisia sakenneja, pittejä ja rotikoita. Luultavasti kyseessä on myös vakuutus-, kuonokoppa-, jne. pakko.

Hälyttävintä näissä laeissa on se, etteivät ne perustu minkäänlaiseen tosiasiaan, vaan median hömpötykseen. Aivan samoin kuin ennen niin järkevistä *Suomen maa- ja metsätalousministeriöstä* (eläinlääkintä- ja elintarviketosaston ylitarkastaja) annettiin kirjallinen lausunto jossa todetaan tosa, dogo, pitti, ja fila kansainvälisellä tasolla (?) vaarallisiksi koiraroduiksi. Hämmästyttävintä tässä on se, ettei kyseiseltä laitokselta osata antaa minkäänlaista järjestäytynyttä perustelua ministeriön esittämälle väittämälle.

Koiramme lehti.

Samantyyppisiä lausuntoja saa lukea myös muuten niin asiallisesta ja hyvästä, maamme johtavasta koiralehdestä, Suomen Kennelliitto r.y:n Koiramme -lehdestä. Vai mitä sanotte tällaisista asiantuntija lausunnoista:

"...Yhdysvalloissa sanotaan olevan jo noin 500 000 rekisteröimätöntä, usein huonosti hoidettua pitbullia. ... niitä on huume-kauppiaila..."

"...niille saatetaan antaa eläviä kissoja ja pikkukoira revittäviksi..."

"Mainituilla koiratyypeillä on monissa maissa paljon ystäviä alamaailmassa."

"Pit bull-ihmiset eivät ole erikoisen välikkyjä."

Merkille-pantavaa on se, että osa em. lausunnoista on annettu sen jälkeen kun SATHY on kertonut olemassaolostaan ja halukkuudesta antaa oikeaa tietoa Suomen Kennelliitto r.y.:lle. Toisaalta näihin älyttömiin lausuntoihin eivät syllisty vain lehtien toimittajat, niitä antaa myös esimerkiksi Suomen Kennelliitto r.y. joka on antanut lehdistölle seuraavanlaisia lausuntoja:

"pitbullterrieri ei ole varsinaisesti koirarotu" "ei sovi perhekoiraksi"

"jalostustausta epäselvä"

SATHY:n puolesta voin sanoa, että tiedossani olevat

amerikanpitbullterrierit niin Suomessa kuin ulkomailla ovat perhekoiria. Näiden koirien jalostustausta on erittäin selvä. Ja mitä tulee amerikan-pitbullterrieri koirarotuun, niin voihan olla, että Suomen Kennelliitto r.y. noudattaa samaa asennetta kuin Ruotsin Kennelliitto, jonka asenne on: *"elleivät he rekisteröi tiettyä rotua, niin sellaista rotua ei ole olemassakaan"*.

Yleinen käsitys on kuitenkin se, että amerikanpitbullterrieri on rotu, ja sellaisena se on tunnettu jo viime vuosisadan vaihteesta, jota ennen se tunnettiin eri nimellä (mm. sonni-koira).

Entä nyt?

Suotuisaa olisi, että ihmisten valveutuneisuus kasvaisi koiraharrastuksen yleistyessä ja koiratietoisuuden laajetessa. Uskon, että tulevaisuudessa suurelta osin yhdistykset eivät enää koe rotuja, joita ne eivät tunne, uhkana toiminnalleen. Eivätkä siten enää syyllisty antamaan perättömiä lausuntoja sensaatiotutkimukselle medialle.

SATHY:n mielestä kaikille koiraroduille on sijansa. Tulemme edelleenkin ohjaamaan muiden yhdistysten edustamista roduista kiinnostuneet ihmiset, niille yhdistyksille jotka tietävät rodusta. Toivomme muiden yhdistysten tekevän SATHY:n kohdalla samoin. Yhdistyksellämme on parempaakin tekemistä, kuin yrittää estää ihmisiä saamasta oikeaa tietoa.

SATHY:n siht.
Paul Dunkel

Amerikanpitbullterrierit
Marlon ja Napsu.

SATHY News -english summary

You're reading SATHY club's magazine - SATHY News. SATHY is a club devoted to working dog breeds originated in America, which aren't recognized by kennel clubs related to FCI. Here are short translations of the articles in this SATHY News.

page 1.

Pretext. Information of SATHY's publications for all the readers. Also SATHY's editorial staff welcomes YOUR material and stories.

American Bulldog pups.

Rico found. SATHY has once again located one moore APBT in Finland. This new member is a five year old male.

The New SATHY breed. News about increasing number of the SATHY-breeds. ATFT has become a "new" SATHY-breed. Also interest has been shown for North American Shepherd dogs.

page 2.

ATFT Breed Presentation by SATHY's TFT Expert.

page 3.

Working dogs in Finland, part 1. A presentation of the use of the working dog breeds in Finnish society, especially in Finnish army. This article deals with the governments' dogs' duties and how they are trained to do their valuable and difficult work. Written by the president of the SATHY, Mr. Sami Makkonen.

page 4 & 5.

How I got to know ATFTs or buying dog in Australia. A story of dog-life in Down Under. Writer has bought two ATFTs in Australia and brought them back to Finland with her.

An ATFT puppy advertisement.

page 6.

Ground-command. How to teach your dog to obey "ground"-command.

Allergy- a major problem these days? An article handling increasing amount of allergies that dogs are having today.

page 7.

Match Show results. An interview of a young 13 years old doghandler/sitter and a male APBT Napsu, with whom Sara the young dog lover won BIS3 in a big match show.

Children's, Sini & Tiia story about their relationship of two smart ATFTs

page 8.

Greetings from Florida. Greetings from Sally Saxton, a great AB lover from USA.

Weight pulling - how to train. An article introducing , a popular US dog sport for strong dogs as ABs and APBTs. This article has also a complete training program and tells the incredible weight amounts that dogs can pull.

page 9.

Reputation of the dogs. Article dealing with the false media about dogs, especially APBTs.

page 10.

English summary. this page. How to contact SATHY.

Rico the APBT.

SATHY:n yhteystiedot

SATHY Uutiset -lehti ottaa mielellään vastaan kaikenlaisia koira-aiheisia juttuja. Varsinkin niitä jotka koskevat SATHY:laisen sydäntä lähellä olevia koirarotuja. SATHY antaa myös mielellään tietoja toiminnastaan ja SATHY koiraroduista.

SATHY:n pj., Sami Makkonen
puh. (90) 271 25 21
gsm 940 512 51 22

SATHY:n siht., Paul Dunkel
puh. päiv. (90) 757 11 55
faksi työ (90) 757 06 34
puh/faksi ilt. (90) 345 25 05
email: pdunkel@cc.hut.fi

SATHY internet: <http://www.hut.fi/~pdunkel>